

முருகக்கடவுள்

திருமவஸ்கீகந்தரநாதி.

இஃது

திருவனந்தபுரம் சமஸ்தானம்

அகஸ்தீசுவரத்தைச்சார்த்த

குலசேகரபுரமென்னும்

உயரவீரோகர்

முருகதாசக்கவிராய ரென்னும்

சிவராமலிங்கம்பிள்ளையால்,

இயற்றி

செங்கோட்டையைச்சார்ந்த

அச்சம்புதூர்

மக-11-11-11

சிவகுருபரசிவஞான சண்முகத்தேவரவர்கள்

திரவியோபகாரத்தால்

சை சிவராமலிங்கம்பிள்ளையால்

திருமெல்வேலி நூருல் இஸ்லாம் பிரணில்

முதற்பதிப்பு

பதிப்பிக்கப்பட்டது

விலை ரூ 1.

தேருர் தேசவினாயகம்பிள்ளையவர்கள் பாடியது

நத்தாருபாவினை நகர்வாழ் சிவராமலிங்கம்
ஆத்தாவெனத் திருமாமலைக் கந்தரந்தாதியையே
வித்தாரமாக நிபற்றி விரித்தனன் மேதினியில்
முத்தாரமா வெணப்போற்றுவர் யாருமொழிந்தனனே

இந் தூலிற் குப் பொருளுதவி செய்தோர் துதி

திருமருவிநகர்நெடுவயல் நகரிற்றேவர்தங்குலத்தினி லுதித்
தூர்—குருவருள் மகிமை கொண்ட சற்குணனுப் குவலயம்
புகழ் முத்துசாமி—அருமையாய்ப்பெற்று வளர்த்ததோர்
புதல்வனறு முகன் பாதமேபணியும்—பெருமையனான சண்
முகமெனப்பேர் பிதற்றுவர் பிரபலமாக

பிரபலமுளமெய்யடியவற்குதவி பிரியமாய்ச்செய்து நந்நெறி
யிற்—பிரபலமுடைய சிங்கவேற்றையான் திருமகளிலங்கிடு
முகத்தன்—உரமுறுவீரனுண்மைவாக்குறுதிபுற்றிடும் பெற்
றியோனான—வரமது வேண்டித் திருமலைமுருகன் பலாடி
வணங்குவாழ்கின்றோன்

வாழ்வதிற்பெரிய வள்ளலென்றெண்ணி மனமகிழ்ந்தவன்
முனம்போயென்—நூழ்வினை வலியா லுள்ளன்பினுடனானார்
த்தேதோர் கந்தரந்தாதி—தாழ்விலாதச் சிட்டவணியோர் புக
ழ்ந் தந்திடவேண்டு மென்றிபய்ப்பும்—வேளையிலடனை மறுத்
திடாதுதவி மேன்மையாய்ப் புரிந்தனன் மன்னோ

மன்னவனாகமுருகதாது ~~தான்~~ வாழ்த்தியபடி கிருபையுஞ்
செய்—தன்னவன்றனக்கிங்கரீப் மெஞ்ஞான மளவிலாத்திரு
மகச் செல்வம்—இன்னமும் கொடுத்தாண்டா தரித்திடுவா
யிரங்கியே திருமலை முருகா—நன்னபமாக வாழ்ந்திடவருர்
செய் நாதனே வள்ளி நாயகனே

விநாயகர்துதி

பொன்னந்து முத்தம் பொலிபாண்டிநாட்டிற் புகழ் பொருந்
தும்—அன்னந்துணையொடு நின் றுலவும் பண்பையர்ப்பதிபார்
வன்னர் திருமலைக் கந்தனந்தாதி வழங்க நல்வாக்
கின்னந்தருந்துதிக் கையன்றுணையுளதிவ் கெனக்கே

முருகர்துதி

கங்கைக் குமாரனைக் கார்த்திகை நேயனைக் கானக்குற
மங்கைக்குமாரனை மாவடிவேலனை வான்புகழுஞ்
சிங்கைக்குமாரனைப் பூமாது சேயனைச் சேனித்திடி ல்
தங்கைக்குமாரனை யானுடன் றந்தருள் வான் சகத்தே

நூல்

பூக்களத்தி மானாவற் பலாப் புன்னை பூங்கதலி
நாகங்களத்திடு மா றுலவும் பண்பை நன்னகரில்
மேகங்களைத்திபுழும்மாரி பெப்பும் விளைவதனால்
ஆகங்கரித்த திருமலைக் கந்தனுபண் மின்னே (i)

அண்ணலங்காரதன் மந்தன் புதன்பதி யாதித்தனும்
விண்ணலங்காக்கும் வியாள்நபுக் பாம்பிது வந்தெனை
நண்ணலங்காதற் றிருவேங்கிட வருணல்கிடவாய்
பெண்ணலங்கார மிகும்பண்பை நாகம் வாழ்பேரசே (2)

பேரசான துறைச்சிங்கனைதம்பன் பெற்றமைந்தன்
பாரசான திற்றங்கினன்றம்பி மெப்பத்தற்கன்பன்
காரசானவன் மால்பன் போற்றுங் கடவுட்கங்கை
சேரசாம் பண்பை மாமலையிற் பணிந்தேற்று மினை (3)

ஏற்றுமின்காணம் மிறைவன்மெப்தீதேவ னெனவுரிதம்
போற்றுமின் காணப்புனிதனது முகன் பொன்பொருடந்
தாற்றுவன் வெங்கலினோயை யகற்றியருளுவன்முன்
றோற்றுவன் பண்பைத் திருமலைத்தேவன் றொழும்பினற்கே

தொழும்புகொள்வோற்குத் துணைவன்சிவன்மகன் றாயனென்
றுர்—அழும்புதல்வோருக்கமுதார்ப்பன் முருகையன் லயல்
உழும்புராதீனர்முன் வானோகுசித்திங்குலவு பண்பைக்
கெழும்புலவற் கருளுந் திருமாமலை யெந்தையனே (5)

எந்தையன் வேலனிமபா சலிமைந்தனியாவருக்குந்
தந்தையன் சண்முகன்றந்திக்கினையன் சரவணனும்
வந்தையன் காங்கயன் வெஞ்சூர்தடிந்தசெவ்வேளாருள்செய்
முந்தையன் பண்பை முதல்வன் றிருமலை முத்தையனே (6)

முத்தையன்கங்கையினில் முழைத்தோன் முகுந்தன் மருகன்
றத்தைமொழிவள்ளி தன் கணவனின்றி சாலம்புனை
வித்தையன் வேதமுழு முதற்போருக்கு வீரனன்பன்
மித்தையகற்றியருள் பண்பை மாமலை வித்தகனே (7)

வித்தகன் மஞ்ஞையன் விண்ணோர் தலைவனிம்மேதினியுட்
புத்தகத்துற்றோன் புதல்வனற் புண்ணியன் போறுமட்ட
சித்தகந்தங்குஞ் சிறுவன் செஞ்சேவலன் நின் புயத்த
மத்தகயானை பின்னோன் பண்பையங்கிரி வாழ்கந்தனே (8)

கந்தன் மெஞ்ஞானக் கரும்பன் கருணையன் காத்துவந்தே
பந்தம் விடுத்தருள் பாவலனிற்பப் பரிசளிப்போன்
பைந்தன் பயிலவன் மால் மருகோன் கணிகன்புகழுந்
தந்தெமையாள் பண்பைக்குன்றினில்வாழுந் தபாநிதியே (9)

தயாநிதியான தருமஞ்ஞாதன் சசுழ் நிரா
மயா நிதியான மௌனியன் வீரரில் வல்லவனம்
புயா நிதியான புனிதன் வெங்கோபன் புகழனருள் (10)
செயாநிதியோங்கு பண்பைக்கிரிக்கோன்றுதிசெப்பினற்கே
செப்பினற்சேயருள்செய்வன் சிவன்றிரியம்பகன் சேய்
தப்பினற்கும் வழிகாட்டுவன் ஞாசம்மாரனன்பை
யொப்பினற்கே புண்மையோ துவனுக்கிரவேவன் குகன்
அப்பினருட்புகழோங்கு பண்பைக் கிரியாசலனே (11).

ஆசலநீக்கு மதிபன்மெய்யன் பரசத்திலுற்ற
மாசகலக்கடைக்கண் பார்த்தருள் புரிமைந்தன் வள்ளி
நேசனைப்புகணின் மலனிஷ்த்த னண்ணிலத்தில்
வாசமிகும் பிச்சி சூழ்ந்திடும் பண்பை மலைக்குகனே (12)

மலைக்குகனிந்திரன் மாமகர் கேழ்வன் வனக்குறத்தி
சுலைக்கு நிகர்த்தவனை கொண்டு போனவன் சங்கைமெந்தன்
றலைக்குப்பாபாலை தினஞ்சாற்றும் பண்பச் சயிலன்பத்தி
நிலைக்குளுறை நேயனைப்போற்றவோரிடர் நீங்கிடுமே (13)

நீங்கிடுந் துன்பநிறைந்த மெஞ்ஞான நெறியிலின்ப
மோங்கிடும் பேரருளுற்றிடு மானந்த முன்னலர் பின்
வாங்கிய கலவடி வேல்கொண்டோச்சிடும் வள்ளல்கையாற்
றுங்கிப்பவத்திலுழலாதருள் பண்பைச் சண்முகனே (14)

சண்முகன் சத்திலடிமேல் கைக்கொண்டசதூரனுமைப்
பெண்மகன் பிஞ்ஞகன் பெம்பாடுனெனவே பிரபலமாய்த்
தண்முகங்காட்டிடும் பண்பைச் சயிலனைத்தஞ்சுமென்றே
யுண்முகங்கொண்டு தினம்பணிவாரக்குதவுந் துணையே (15)

துணையாகவந்தன்பர் துன்பத்தை நீக்குஞ் சதந்தரன்றன்
பிணையா நமக்கருள் பிஞ்ஞகன் பிள்ளைப் பெம்பானாவம்
துணையாயமர்ந்தவரி மருகோனமதாண்டவன்றன்

பணையாரும் பண்பைக்கிரிக் குமரன் றுதிபாடிடவே (16)

பாடுமின் வேலன்றன் பாதாசவிந்தம் பணிர் தருட்பாச்
 சூடுமினாளுந் துதித்திடுமின்கு கன்றொண்டுசெய
 நாடுமின்றஞ்சமெனப் பண்பை நாகன்றாணன் னுமின்காண்
 ஆடிய சேவல் மாபிலோடும் வந்துடனாட்கொள்வனை (17)

ஆட்கொண்டனன்றேவர் தந்தமயமுழன்னமவையின்சண்
 வாட்கொண்ட சூரனை மார்த்தேதான்கிரவு ஞ்சமாயலைபைத்
 துட்கொளவேல்விட்ட சுப்பிரமணியன்பண்பைத் தொன்னகரிற்
 சேட்கொண்ட கற்பகம்போல் வாழ்கிருமலைச்சேவலனை (18)

சேவலன் மெய்ப்பன் பு பாலிப்பவன் திருமால் மருகன்
 சாவைனாகவுளங்கொள்ளிரகக் கணையதனல்
 மேலவர் மாணுமின்னே நினைச்சேர விரும்பினனிப்
 பூவுலகோர் புசும்பண்பைக் கிரியில்வாழ் புண்ணியனை (19)

புண்ணியன்றொண்டு புரித்தவற்கன்பன் புசும்பு சுப்பிர
 மண்ணியன்றருகணைவதைத்தான் மைந்தன்வண் கையிலிலே
 கண்ணியவ் கார்த்திகை நேயன் சடம்பன்களிபெருக்கும் (ந்
 பண்ணியமோங்கு பண்பைக்கிரிக் கந்தன்பதஞ்சரனை (2)

சரணெனக்கொண்டோர் சகாயன்றனஞ்செயந்தந்தகாரர்
 மு ணினைத்தோத்தனென்றீன்பர்போற்ற முனைத்தவனம்
 பரணி லுறும்பெண்கின்னைப் புணரக் கன்பார்த்திருந்தான்
 அரணகழ்சூழ்பண்பையாசலன்றோயடைந்துய்மினே (21)

உய்யின் கலையின் விழியணங்கே மனதுடல் கொண்டிங்
கெய்மதன் வாழிக் கிளைத்தனையே விருந்தென்னபலன்
செய்யின் குகன் றெண்டுச் சுகிரமா யிச்செகமதனில்
ஐதிதியோங்குபண் பைக்கிரிக்கோனிற் கருந்துணையே (22)

அருந்துணையானவனைங்கான் றம்பிடியற்கொரு
பெருந்துணையாகிப் பெம்மான் மகன் பிரியாமல் முனம்
வருந்துணையிங்கி வனல்லாது கண்டிலை மானிலத்தித்
தருந்தவந்தானமருந்பண்பைநாகன்றான் சாரந்தவர்க்கே (23)

சாரந்துபணிந்திடுவோரைத் தற்காப்பவன் றஞ்சமென்றே
போர்ந்து புகழ்த்திடம் பாவாணருக்குப் பதேசிப்பன்முன்
தோர்ந்து தெளிந்தவருள்ளத் தினிக்குஞ் சிவானந்தமே
சோர்ந்து றை பண்பைக்கு கனைத்தினமுந்துதித்திடமே (24)

துதித்த நற்கோன் சிறைவிடுத்தோன் சுபஞ்சோதிமெந்தன்
மதித்ததேவா திடரைக் காத்தவன் வடிவேலனுளம்
பதித்தவரைப்பரிபாவிப்பவன் பண்பைபங்கிரியில்
உதித்ததுமாமுகனாபுறைந்தான் சாணுண்டெமக்கே (25)

புண்டிருறங்கி விழித்தேயனுத்திங்குடல் மெவியப்
பெண்டிரும் பிள்ளை சதமெனத் தேடிப்பிரியம் வைத்துக்
கொண்டிரமன் கூப்பிடுப்போது கூடவாதிதென்பே
கண்டிரருள் பண்பைநாகனைப் போற்றிற்கதிபு முண்டே (26)

கதியுளதென்றுட்கசிந்திடுவோற்கருள் கந்தனல்ல
மதியுளன்கேட்டவர்த்தருவன் மஞ்ஞைவாகனன்பொன்
னிதியுளன் ஞான நிறைந்தவனிற்ப சிகழும் பண்பைப்
பதியுளன் நன்பதம்போற்றினற் கிங்கருள்பாலிப்பனை (27)

பாலிக்கும் பேரருட்பா வாணர்கட்கிந்திப் பாரிற்சுமை
கூலிக்குச்சம்பளமேகொடுப்பாரென்றகொள் கையைப்போல்
மோலிக்குருபான் பேரருளியமுனைத்தவன் செஞ்
சாலிக்குள்வானைகுதிக்குட்பண்பைச் சயிலன்சதமே (28)

சயிலன்றிகம்பரன்றன்சதன் செட்டி தனது கையில்
அயிலன் செஞ்சேவலனு முழுகன் முருகையன் பச்சை
மயிலன்னங்கனென வழுகன் பண்பையாகிரியில்
ஒயிலுடன் வள்ளி தெய்வானையுடன் வளருத்தமனை (29)

உத்தமனன்பர்க்கு கந்தவன் பேரன்புடைபவன் சேர்
சுத்தமனத்தருக்குத் துணைபானவன் துன்பமதை
சித்தமகற்றிடு நேயன் மெஞ்ஞான நிலைவிளக்கன்
சித்தமருள் பெருகும் பண்பை நாகனைச்சேனியுமே (30)

சேனியாதிங்கு வீணைக்கழித்துத் திரிந்தலைந்தே
பானியாய் வாழல் முறையிலவே பண்பையங்கிரியை
மேவியானுன் நஞ்சமென்றிறைஞ்சிக்குக வேலன்டம்
ஆவியுடல் பொருளுன்ன தென்றாலுற்பானிடரே (31)

அறுப்பானிடரை யறுமுக வேலனருள் புரிந்தே
மறுப்பானெமனிக்குறி னும் சிரமமுமாற்றிவைப்பன்
கெறுப்பாயிருந்திடா தென்னையாட்கொள்ளுஞ்செவ்வெனென்பி
பொறுப்பாயெனப்பண் பைநாகனை நித்தமும்போற்றுநெஞ்சே (ழை

நெஞ்சேயுனக்கென்ன போதித்த போதினு நித்தியமும்
பஞ்சேயெனுங் கழற்பாவையர் மாயையிற்பட்டுழன்றாய்
செஞ்சேவல்கெண்டமெய்த்தேவனைச் சேவிக்கிற்சேக்கிரமாய்
அஞ்சேலென வந்தருளுவன் பண்பைபுலையெனே (33)

அய்யன்றி ரிபுரமன்றெரித்தோன் மைந்தனம் புவிக்கோர்
மெய்யன்விகிர் தன் விளங்குகை வேலன் விமலனெனுந்
தய்யன்றிரிபுரை வாலேபுவனை துதிப்பவனும்
ஸவபந்தலிலொளிர் பண்பைத் திருமலைமாயுசனே (34)

மாயுரனன்பர் மனத்தில்வதிபவன் மாவிடையோன்
சேபுரன் றேவர்சேனாபதியாகிய செஞ்சிலம்பன்
தாயுரனாகவருள்புரி சண்முகன் சத்துருவைக்
சாயுரன்பண்பைத் திருமலைக்கந்தன் கழறஞ்சமே (35)

தஞ்சமெனத்தினம்போற்றிடும் பேர்க்கருடந்திங்கொரு
பஞ்சமிலாதபடி காத்திடுவனிப் பாரிவிடர்
கொஞ்சமும் வந்தணுகாமல கற்றுங்குலதெய்வமாங்
கஞ்சனைவென்றோன் மருதன் திருமலைக்காரனானே (36)

காரணன் செச்சையன் கங்காதரிமைந்தன் காதலற்குட்
பூரணன் ஞானமெய்ப்போத விளக்கன்புனிதன் புகழ்
நாரணன்றன் மருகோன் குகனாமிந்த நானிலத்தில்
ஆரணம்போற்றிடும் பண்பைச்சிலம்பனறுமுகனே (37)

அறுமுநக்காமக்கணையந் துந்நைத்தவளங்கமெலாங்
குறுகியசுற்றிடையாளுந்துயின்நிலள் கோகனக
நறுமகற் கண்களும் பூத்ததிராப்பகல் நானிலத்தே
குறுமுனிபோற்றிடும் பண்பைக்கிரிவாழ்குலதெய்வனே (38)

குலதெய்வன்வேதங்கள் கூறும் பொருளன்கைகூப்பினற்கே
நலதெய்வன் முன்னஞ்சமுண்டோன் புதல்வனலஞ்சிறந்த
பலதெய்வமுங்குடிகொண்டிடும் பண்பைப்பருவதத்தை
யலதெய்வதுவதிலை துன்பமகற்றற் கருமருந்தே (39)

மருந்தானவனன் பர்வன் பிணிமாற்றவே மாமகட்கு
விருந்தானவன் வெய்யகாலனைக் கொன்ற விமலன்சுதன்
தருந்தானம் ஞானத் தழைத்தோங்குஞ் செல்வன்றன்சன்னிதியிற்
பெருந்தாரைசங்கமுழங்கிடும் பண்பைவாழ்பேரின்பனே (40)

இன்பந்தருந் திருச்செல்வி மருகனிறைவனென்றுந்
துன்பத்துடைத்தருள் தோன்றலெனவே சுருத்புகழ்
ஆன்பன்றெரிசனங் கேட்டிடும்பேறதளிக்கும் பண்பை
முன்பன்றிருமலேமவி யிருந்தனன் மூடர்களை (41)

முடர்கள் சித்தத்துறையாதவன்போர் முனையதில்விண்
 ண்டர்கட்கா கவே வெஞ்சூரையாய்த்தவனை நிலத்தில்
 வேடர் குலக்குறவன் ளி வியந்த விசாகனென்றுஞ்
 சீடர்கள் போற்றிடும்பண்பைச் சுகரணைச்சென்றுய்யுமே (42)

சென்றுயர் வானண்டகோளந்திடுக்கிடச் செங்கையினில்
 அன்றுயர் வேலைப்பிடித்தமரிற் போயசுரர்களைக்
 கொன்றுயத்தேவரைக்காதத்தவன் பண்பைக் குடகரியில்
 நின்றயர்வாரைக்கண்பார்த்தருள் வான்வளர்நின்மலனே (43)

நின்மலனன்புடன் போற்றினவற்கிந்த நீரிலத்திற்
 கன்மமகலத்தவமே பெருகக்கருணை செய்வன்
 சென்மமரணமுமற்ற சிவன்சுதன் சேவைபெற்றால்
 குன்மங்கொடுஞ்சரம்போக்குவன்பண்பைக்குன்றிற்சூகனே

குன்றுக்குகந்த குருபான் கோமழையாள் குமான்
 நன்றுக்குவந்தருனாகனன்பர் நனியகற்ற
 மன்றுக்குவந்து நடம்புரிந்தோன் கண் மணியன்வளர்
 கன்றுக்குப்பால் பெருகும் பண்பைமா டலைக்காதலனே (45)

காதலனன்பர்க்கு நற்கதியிதெனக் காட்டியிர்த்தப்
 பூதலந்தன்னிற் புகழ்பனபையங்கி பிப்புங்கவன்மெய்ப்
 போதகனிந்திரன் போற்றிடுகின்ற புலவனருள்
 ஈதலிரத்தும் வைத்தாண்டிடுவோன் னுணையிங்குண்டுமே (46)

உண்டனன்றினைமாவையுமன் றிங்குவந் துவைவேற்
கொண்டனனென்றென் குறைதவிர்ப்பானெனக்கொண்டல்தனைக்
கண்டனன்பண்பைத் திருமலைக்கோனை யிக்காசியினில்
விண்டனத்தோர் புகழ்வேலனருள் பெறவேண்டினனே (47)

வேண்டுமவதன்றி வினைப்பயனால் வருவேதனைய
யீண்டுமெழுத்துவதி யாரிடத்தேதரிக டீ.தி.லெனை
யாண்டுமெய்யன்பர் குழுவின் றே சேர்த்து வந்தாதரிக்க
வேண்டும் புகழ்பண்பைமாகிரிமேலிய வேலவனே (48)

வேலவன் விக்கினந்தீர்த்தருள் வோனுக்கினையவன் முன்
பாலவனிக்குட் புகழுந்துதி சொலும்பாவலர் செங்
கோலவருக்குங் குணக்குங் றனும் பண்பைக் கோன்கழலைச்
சாலவணங்கினற் கிங்கருள் பாலிக்கத் தங்கினனே (49)

தங்கினனன்பருளந்தீத்திக்குஞ் சுகந்திதானந்தனின்
பங்கினில்வாழுமைபாலன் பரமகுருபான் செங்
கொங்கினமேவு பண்பைக் கிரியிற் குடி கொண்டருளி
யிங்கினல் தீரக்கண்பார்த்தருள்வா னெம்மிறையவனே (50)

இறையவருக்கமுதைக் கொடுத்தோன் கதனெந்தை சூர்
மறையவரும் புகழ் வாகையன் முத்தமிழ் வாயனிற்பத்
துறையவன் ஞானந்துலங்கக்கை காட்டுஞ் சுகீர்தனென்றுங்
குறையகற்றுப் பண்பைக்குன்றினில்வாழ்குமரச்குருவே (51)

குமரக்குருபரன் கூற்றுகைத் தோனருமைக்குகன் முன்
 நமரக்கடலிற்று யின்னோன் மருகன் சாவனன் வெந்
 சமரக்களத்திற் பகைவரைச்செற்ற தடம்புயத்தோன்
 ஆமரற்குலகற்கருள்புரிபண்பாசலத்தண்ணிலே (52)

அன் னுவெனத்துதித்தாடகச்சீராயைப் பணிந்தே
 பண்ணுலாமகையோர் பசுபு.கல்வழிபற்றி நின்றே
 விண்ணாடர்போற்றிடமேவும் பண்பைக்கிரிந்தருமைப்
 பெண்ணுரிருவர்களுளாடுறைந்தானமைப் பேனுதற்கே (53)

பேணுவன் போருளோ பரிந்தோந்தரிபலன்முன்
 வேணுவனத்தர் விழிநிலுதித்த விகிந்தனன்பர்
 காணுவதற்கிங்ஙன்பண்டை மலையில் வாழ்கந்தனைன்றும்
 வாணுதலார் கண்டனத்ததைப் பார்க்க வதிர்தனனே (54)

வதிர்தவன் பண்பைத் திருமலைநிற நான்மாமறையுட்
 பதிர்தவன் போன்புபாவிப் பவன்றமிழ் பாப்பசுழில்
 முதிர்ந்தவன் சக்கிரிமாமருகன் முாரிப்பதத்தன்
 பொதிந்தவதனன் சுதிதரவந்தபுரவலனே (55)

புரத்தைகயெரித்துப் புறந்தளாகன்பர்கள் போற்றிட கல்
 வாத்தையளிப்பவன் மைக்கன் வணங்காமடி மெளவி
 சிரத்தைபறுத்து முன்றேருந்தவன்றிருமால் மருகன்
 உரத்தைத்தந்தித்த வடிவேலன் பண்பைக்கிரிபுகரனே (56)

உக்கிரலேல்கொண்டுடன் சத்துருவினுடல் நடுங்க
வக்கிரமாகமனந்துளிர்தேவிட வானகம்பூச்
சக்கிரவாளகிரிகள் பொடிபடத்தாக்கினனைச்
சுக்கிரவாரம்போய்ப் பண்பைக்கிரியிற் றுதிசெய்மினே (57)

துதிசெய்வதனமருள் மந்தகாசந் துலங்கிடநல்
மதிசெய்பவன்றன்கணையேவினன் பண்பைமாமலைவழி
சுதிசெய்வதனக்கருணைபொழியு மென்காதலனைப்
பதிசெய்வதனத் தழந்தவுஞ்சேர்வனெ பைந்தொடியே (58)

தொடிக்கை தழுவத்துயிலுமெய் சோரத்துணைவனுடம்
படிக்கை தவறாதறநெறிபூண்டிடப்பாரில் மதன்
பிடிக்கைங்கணையேவினன் பண்பைநாகப் பிரபலகின்
னடிக்கைம்புலனொருமித்து வருடினளாரணங்கே (59)

ஆரணங்குண்ணையணைய விரும்பியவாசையினால்
தோரணங்கட்டிய பண்பைத்திருமலைத் தோன்றலின்று
வாரணங்கூவிடும் வாயலிலே வந்து வாடினன் சூர்
மாரணஞ்செய் சமதிவலனை யருள்மாரிலத்தே (60)

மானினையேந்திய சங்கரன் சேயுன் மலர்ப்பதத்தைத்
தானினையேந்திழை சஞ்சலநீக்கித் தற்காத்திலையோ
யானுனையெய்திடக் காத்தல்லுகமாய் வருந்துவதற்
கேனினமேந்தலொங் கலைபண்பைக்கிரியிறையே (61) •

இறைவனத் தெந்தையிணையடிபோற்றின் ~~நெருங்கியது~~
 துறைவனத்தெந்தைசுரற் கழுநியந்தீதான் சுதன்முத்தந்தீர்த்
 துறைவனத்தன்றிருத்தொண்டென் செய்திடச் சோம்பினற்கே
 மறைவனத்தேயந்திடும் பண்பைச்சிலம்பினில் மன்னினனை

மன்னினற்கோரன்பு வாய்ந்தவன் பண்பை மலையன்புகழ்
 உன்னிற்கோரன்புகல்வது கேட்டுடனுக்கிரவேல்
 துன்னிற்கிறெனப்பூதஞ் சிதறத்துநுச்சிசிறைக்
 கன்னியமாயிரென்றன்புசெய்தோனுக்கடிமைகொண்டே 63

அடிமைகொண்டானந்தந்தன்னையனுபவித்தாழைமுனங்
 குடிமைகொண்டானந்தன்கோடுவனும் துந்தைகுமாரெனனை
 மடிமைவிண்டானந்த மாமலற் பாதம் வதியெனவே
 படிமைவிண்டானந்தவமேவு பண்பைப்பருவதனை (64)

பருவதத்தன்வளர் பண்பைப்பதிபன் பேரன்புகாளுந்
 கெருவதத்தன் மிளிர்க்கையந்தன்விந்குளர் மன்னனுப்
 வருபதத்தன்ருச்சுமென்பேரைக் காற்கவதிர்த வனற்
 நிருவந்தாத்தென்முமென்சித்தம் பருந்தருள்சிற்பானே 65

சிற்பரனீன்றசிறுவன் சேணூர் துதிசெய்யுஞ் செல்வன்
 தற்பரனீயுந்தயாதிதி பண்பைச்சயிலனின்ப
 மிற்பாதேசிக்காங்கிப் பேரின்பத்திருவெனவே
 சொற்பிரயோசனமாக வளிக்குஞ் சுடற்கொழுந்தே (66)

சுடற்மொழந்தானவன் சூக்குமகாரண தூலவுடல்
 இடற்மொழந்தானவன் சஞ்சலி பென்ன இருநிலத்தில்
 கடற்மொழந்தானவன் ஸ்ரீமருகன் வள்ளிகாதலன்மெய்ப்
 தொடர் நபுந்தானவர்போற்று பண்பைக்கிரித்தூபவனை (67)

தூபவனம்பயில்மாடுநாடு கூடிவாழ் தோகையதற்
 காபவனம்பயில் வாழ்காமேந்திக் கூடிதகன்றே
 போயவனம் பரிந்தோக்கு பவற்கருள் புண்ணியனந்
 நேயவனம்பயிற் பண்பைக்கிரிக்குகின்றிழையே (68)

நேரினங்கொங்கைக்குறும்பையைக் கண்டிசெய்திந்தனைபயப்
 பாசினங்கொங்கைபார் சொல்லியிலே நினைக்கைப்பற்றவே
 பேரினங்கொங்கைப் பொழியும் பண்பைக்கிரிப்பிஞ்ஞகமின்
 னாரினங்கொங்கைபார் காத்து நின்றங்க நலிந்தனனோ (69)

நலிந்தனகாதலுடனுன்றோ நடிநகை முகங்கள்
 மெலிந்தன கண்கடிகின்றில நினைனிடமேவுதற்கே
 பொலிந்தனகொங்கைகடிகென்ன சொல்லிந்தப்பூங்கொடிக்க
 மலிந்தன மேவுபண்பைத் திருமாமலை வாழ்பவனை (70) (கே

வாழ்பவனம் பரமற்குபதேசித்தவாயன் மனஞ்
 சூழ்பவனம்பாநிது பண்பைக்கிரிச்சுவாமி நமை
 யாழ்வனம் பரமோகத் தழுந்தவந்தன் பொடின்பத்
 தாழ்பவனம் பரமுத்தி யிர்தாவெனச் சாற்றுவனே (71)

சாற்றுவனஞ்சமுதாக வருந்திய சங்கான் சேய்
மாற்றுவனஞ் சஞ்ஞலந்தனை பென்றித் தவைபகத்திற்
போற்றுவனஞ்ச புலனுட்புக வந்தருள் புரிந்தே
தேற்றுவனஞ்சேலெனப் பண்பைநாகனென்சேயிழையே 72

சேயிழைபாதவள் பண்பைத்திருமலைச் சேவகரின்
னாபிழையாதவம் போக்கின மென்றிவ்வவனியின் கண்
னோபிழைபாதின்ப நோக்கினள் போலு நுடங்கி நொந்தே
வாயிழைபாது மௌனமுற்றஞ்ஞந்தன் மையல்கொண்டே 73

மையல்கொஞ்ஞந்தலைமாணர் விழிபுன் மபக்கிற்பட்டே
தையல் கொஞ்ஞந்தனம் பூரித்தங் கன்னத்தளர் நடையின்
சையல்கொஞ்ஞந்தகையுங் குறைந்தாளுமை தான் பயந்த
பையல் கொழுந்தலர் பண்பாசல நான் பகர்வதென்னே (74)

தென்னம்பலத்திற் றிருவினையாடல்கள் செய்துமுனம்
பொன்னம்பலத்தில் நடனம் புரிந்தவன் புத்திராணப்
அன்னம்பலத்தி குழ்பண்பைக் கிரியில் வாழாறுமுகா
உன்னம் பலத்துறுமால் தலைவிக்கு வந்தருளை (75)

உவந்தருள் மாயலற்பந்தரின் மீதுற வேரறியச்
சுவந்திரு மாலயன்றேவரும் போற்றநற் சோபிழையை
நவந்தருமன்றல் புரிந்தின்றிங்கின்பொடு நானிலத்தில்
தவந்தருமாதிருள் பண்பை வெற்றினிற்றங்கினனே (76)

தங்குகவேளைங் கணைக்குயர் தையற்றனது கண்வேல்
 இங்குகவேளைம்புலனுற மஞ்சத்தினிலிவந்தே
 நங்குகவேளைங் கருணைக்குநக்தின்ப நல்குகை
 பொங்குவவேழமிகும்பண்பை வெற்பிற்புகுந்தனனை (77)

புகுந்தனத்தாரயன்மால் பொற்றொடியார் புகழ்வதன
 நகுந்தனத்தாரயன்மால் கொண்டிடச்சேர் நலமதனால்
 தகுந்தனத்தாரயன் மாலைபுனைந்திடாத் தையலணி
 மிகுந்தனத்தார்பண்பை வெற்பன்சரணெனவேண்டுநெஞ்சே

நெஞ்சஞ்சலந்தனைக்கண்டு கேட்டுண்டு நிகழ்வதுபோல்
 அஞ்சஞ்சலந்தனை நீத்தருள் பண்பையசலன் முன்போய்த்
 தஞ்சஞ்சலந்தனை யோதிக்குமாத் தயா நிதியைக்
 கெஞ்சஞ்சலந்தனை யாதருள் பாலிப்பன் கேடின்றியே (79)

கேடகக் கண்ணற்குட்புக்காரவற்குக் கிருபைசெய்பா
 நாடகக் கண்ணற்குட்புக் காரருள் மெய்நலமதனைத்
 தேடகக் கண்ணற்குட்புக் காரருமைத் திறலளிக்குஞ்
 சூடகக் கண்ணற்குட்புக்கார் பண்பைக் கிரித்தோகையனை

தோகையனக் கணிமார்பனை னுன்பத் தூடக்கறுக்கும்
 ஈகையனக் கணிமாரனை வென்ற விபலழகன்
 வாகையனக் கணிமாசலை யின்றிதோர் மைந்தன் பண்பை
 நாகையனக் கணிமொண்டவன் நன்பத நாடகமே (81)

நாடகங்கொண்டுடன் றுன்பாமசற்றி நடனபத
நாடகங் கொண்டுடற் பூரிக்கஇன்ப நலமளிப்பன்
நாடகங் கொண்டு புகழுவருள்புரி நம்பன்மக
நாடகங் கொண்டுறை பண்பைக்கிரிக்குகனம் பரத்தே (82)

அம்பரத்தானந்தாதிதப் பொருளாய மர்ந்தமரில்
பம்பரத்தானந்தானைப் பரமன் புகழ் பண்ணவன்முன்
னும்பரத்தானந்தா வென்றிறைஞ்சத் தனதுள் மரிழத்
தம்பரத்தானந் தந்தான் டி ம் பண்பாசலபதியே (83)

பதியாதுளத் தற்புதமாக் குகனையும் பாவிரெஞ்சே
துதியாதிளத்தல் முறையலவே துன்பசாகரத்தை
மதியாதெளத் தலைவாயலில் நின்று மணப்வருந்த
விதியா தழைத்தருள் செய்வான் பண்பைக்கிரி மேவினனே

மேவுஞ்சகல கலைபாகபங்களுந் விள்ளுநெறி
யாவுஞ் சகத்தினிற் கேட்டறிபாய் கொல் மடநெஞ்சமே
பாவுஞ் சகசமாய்ப்பாடிப் புகழுவாய்ப் பண்பைமலைத்
தேவுஞ் சகமுனப் வந்தருள் வானிற்குச் செப்பினனே (85)

செப்பும் படிக்கன்பு செய்தே தீனமுஞ் சிவாகமநூல்
ஒப்பும் படிக்குமெய்த் தொண்டுசெய்வாய் குகவேலனுக்கே
தப்பும் படிக்குத் தபவு செய்வான்பவந்தன்னைவிட்டே
அப்பும் படிக்குளுநீபாள்வன் பண்பாசலத்தாசே (86)

ஆரவந் தனையணிந்தம்பல மீதேயமர்ந்தருளைத்
தரவந் தனையுமையா னொடுவந்திந்தத் தாரணியிற்
சிரவந் தனைசெயு மெய்யன்பர் சிந்தையிற் செல்லான் சேய்க்
குரவந் தனைப்பணிந்தேத்து நெஞ்சேபண்பைக்குன்றினிலே

குன்றம்பொடித்தவைவேற் கொண்டகாரைக்குத்திக்குத்திக்
கொன்றம்பொடித்தவைவானவர்கே காவுங்ளை கூப்பவந்தேதான்
அன்றம் பொடித்த விசையற்குப் பாசுபதமளித்தேதான்
இன்றம்பொடித்தவெண்ணீ றான்சேய்பண்பைவெற்பினனே

வெற்பன் விநாயகனுக் கினையோ னிந்த மேதனியில்
ஆற்பன் புலம்புதல் கேட்டருள் பாவிக்கு மாறுமுகன்
பொற்பன் மணிமுடிவேந்தற்கு வேந்தன் புகழும் பண்பைப்
பொற்பன் மலரடிபோற்றிங்கருள்வன் புலநெஞ்சமே (89)

புலவற்கருளும் புகழோங்கச் சித்தம் புகுந்த சிற்றம்
பலவற் கருமைக்குமரனுப் வந்தவன் பாரினிற்போர்
வலவற் கருந்திறல் வாகையளிக்கு மகிபனென்றும்
நலவற்கருள் குருவாம் பண்பை நாகனை நாடில் நன்றே (90)

நன்றென்றனுதினம் நாடுநெஞ்சே பண்பை நாகனையே
யின்றென்று நானே யென்றெண்ணினையாகி லெமன்கயிற்றி
லொன்றியுன்றன் னுயிரொடும்போதிங்கோர் துணையுளதார்
என்றென்றறிந்துணராமலலைந்ததா லென்பயனே (91)

பயனைபறிந்து மெய்ப்பத்தி செய்வார்க்குப்பரிசும் நல்ல
விபனைபளித்தருள் பண்பைக்கிரியில் வாழ்வெலன் முனம்
அபனையருள் சிறைவைத்தேதானமக்கிற்குந் குருவாங்
கயனையும் வென்றவடிவேல் முருகன் கழல்பணியே (92)

பணியாபரணமாய்ப் பூண்டபாமன்றன் பாலகன்கன்
மணியாமலை கடல் சூழ்புவிபிற்ப் பண்பைமுகிரியன்
றிணியாரிருள் கலக்கடைக்கண் பார்த்திடுவ நெஞ்சே
பிணியாவையுந் தீர்த்தருள்வான் முருகப் பிராணபக்கே (93)

நமக்கீடகருளபுரி நாயகனும் டண்பைநாகக்குகன்
றமக்கிற்கனற் புகழ்ப்பாமலை பாடியே சந்ததமும்
எமக்கிங் கினிபையாஞ் செல்வமருவினன்றி னறஞ்சினையால்
உமக்கு நமக்கு மொருகுறை வில்லைபுலகதிலே (94)

உலகங்களிற் பிறந்தோடி புலாவியுயிர கற்றுங்
கலகங்கள் செய்பவருவானெமனப்போகாப்ப துங்கார்
திலகங்களிட்டு மருட்டி ருமாதர் கைமாறென் செய்வர்
பலகங்கை யோங்கு பண்பைக்கிரியன் றுணைபார்மனமே (95)

மனுமெனுந் தோணியதிலேறி யானந்தமாகடலிற்
றினமேதும் போறிவானவன் கண்டதருநடத்தை
யினமேகைக்கொள வெண்ணுதிருந்தனைபாலென்செய்வன்
அனமேவு பண்பைக் கிரிக்குமான் றணையன்மியுய்யே (96)

உப்பும் வழிநெரிபாதவற் கிவ்வனுறு துணைபாய்
மெய்யும் புகழூர் புரியும் பண்பைக்கிரி வேலனருள்
செய்ய மெனத்தினந் தேடிப்பணிந்திடிற் சீக்கோமாய்
அய்யுங் கெடவந்தருள் வானு நக்கிவகறித்து கொள்ளே (97)

அறியாத மூட மடநெஞ்சமே பண்பையங்கிரியன்
பொறியாறதாய் வந்த பூர்புனல்தன்னிற் புகுந்துவளர்
குறியாறு மாமுகங் கொண்டகுநிக் குவலையத்தில்
நெறியாருளானந்த பூரணமாயுறை நிற்குணனோ (98)

நிற்குணனின் மலநீங்கா மெய்யன்பர் நினைவில்வளர்
சற்குணன் றற்பான் ருயகமாகிய சங்கரன் சேப்
முக்குணமுங் கடந்தண்டத்துக்கப்பால் முழைத்தெழுந்த
எக்குணமு நினைபல்லாதிலை பண்பை ஈசரானே (99)

ஈசரனியாவற்கு மேலான வெந்தை யிணைபடியைச்
சாஸ்பதமாகத் தொழுதேத்துகின்ற நற்சற்சனர்தன்
மாகபுறம் புகமாத வங்கையுற வந்தருள்வன்
பூசார் போற்றிடும் பண்பைத் திருமலைப் புங்கவனே. (100)

திருமலைக்கந்தரந்தாதி முற்றிற்று

முருகக்கடவுள்துணை